

Alle de øvrige Bærelser benyttes af flere og ere saa fuldt besatte, at det, undtagen forsaavidt den laar leede Sal angaar, vil være forbundet med Banffelighed at finde Plads til endog den ubetydeligste Forøgelse af de arbejdende Kræfters Antal, hvilken Banffelighed navnlig er bleven følt, naar man har været nødt til ved ekstraordinære Arbejder at benytte fremmed Hjælp. Ved den nuværende Fordeling er opnaaet, at alle de Lokaler, hvor de forffikringsføgende modtages, ere samlede i hinandens Nærhed, og at de forffjellige Afdelinger af Anstalten have deres Personale samlet, hvilket turde være umuligt under den udelukkende Benyttelse af de hidtil til Raadighed staaende Lokaler, selv om de af den almindelige Enkelasse benyttede helt toges med. De to Enkelassen overladte Bærelser benyttes nemlig allerede delvis af Anstalten, saa at den fuldstændige Overtagelse af dem iffun vilde kunne skaffe Plads til enkelte Funktionærer og ingenlunde til den Afdeling af Anstalten, der besørger Brevvekslingen og Journalføringen, og som nu er samlet i den midlertidig af Bestyrelsen for Søfartsforeningen leede Sal.

Hvad Bortflytningen af den almindelige Enkelasse angaar, skal jeg derhos ikke undlade at bemærke, at den, selv fraset fra Fællesskabet om Bogholder og Kasserer, der naturlig henviser de to Anstalter til at have Lokale sammen, vilde medføre forffjellige Ulemper for Anstalten, idet denne tidt maa referere til Enkelassens Arkiv.

Jeg tør saaledes ikke undlade at stille Forslag om en Forandring af den ved Finanslovsforslagets 2den Behandling med Hensyn til dette Punkt truffne Afgjørelse, og skal tjenstligst anmode det ærede Udvalg om til Finanslovsforslagets 3die Behandling at ville stille følgende Ændringsforslag:

„Den i Livsforffikrings- og Forsørgelsesanstaltens Budget for 1872 under B. 3 til Kontorudgifter, Budløn m. m. opførte Sum forøges med 400 Rd.“, idet jeg hengiver mig til det Haab, at Udvalget vil kunne støtte det ved sin anbefaling.“

28.

Sudenrigsministeriet.

Kjøbenhavn, den 18de November 1871.

„Allerede i forrige Driftsjaar viste der sig en ikke ringe Banffelighed ved nogenlunde betimeligt at skaffe de fornødne Godsvogne tilstede for Afsendere af Gods paa de jydsk-synske Jernbaner. Der var imidlertid dengang særlige Forhold tilstede, som kunde bevirke et Misforhold mellem Trafikkens og Vognmateriellets Størrelse. Saaledes bevirkede den fransk-tydske Krig en følelig Vognmangel paa de slesvigke og holstenke Jernbaner, der ikke kunde andet end virke stærkt tilbage paa de jydsk, den store Hesteudførsel til Tydskland lagde Beslag paa et betydeligt Antal Vogne, som gif over Grændsen og maatte affes i længere Tid, og endelig maatte en Del af det Gods, der forsendtes gennem Jylland, tilskrives de ved Krigen fremkaldte særlige Forhold. Der fandtes derfor ikke tilstrækkelig Anledning til at foreslaa en Forøgelse af Vognmateriellet, saa meget mindre som der var foreslaaet Anskaffelsen af et forholdsvis betydeligt Antal Vogne i Anledning af Silkeborgbanens Abning.

Den gode Høst, som har fundet Sted i Aar, i Forbindelse med den sig stadig udviklende Godstrafik har imidlertid i indværende Østeraar godtgjort, at Jernbanens Vognmateriel selv ikke under almindelige Forhold er tilstrækkeligt, og medens der fra alle Sider ly-